

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: K. V. Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

László főherceg.

Egy vészajtósló lövés dördült el az állgái erdő árnyas oldalán, melynek viszhangja milliók zokogása.

Bimbójában letörve, alszik csendesen a magyarok édes büszkesége. Alussza örökös álmát. Panaszos zsolozsmák hangjától, milliók könyveinek sötét fellegétől terhes a levegő!

A nemzetnek nagy halottja van. Egy ifju, akit nagy szíve önzetlen hevével, legbensőbb természetének egész erejével szeretett. Ott pihen csendesen László királyi főherceg a budai várkapu alatt s a fájdalom és nehéz gyász tart versenyt koporsója fölött.

Nem öltöztették királyi biborba, nem tették fényes emelvényre, nem állják körül alabárdos testőrök s nem jó a fagyos-arezu részvét gyászát kifejezni, de besurran az ősi-szellő szárnyán a sötét kriptába a nemzet Géniusza, s a halvány holttest fölé hajolva egy nemzet bucsucsókját tűzi a királyi homlokra. Minden szel-leske, mely meglepetti a kitűzött gyászlobogók fekete szövetét, egy-egy sohajtása a magyar nemzetnek, melynek fájdalma a maga némaságában a legfensé-

gesebb, a melylyel a királyi család e háttárlan gyászához hozzá lehet járulni.

A legmagyarabb főherceg legmagyarabb fia nincs többé az élők sorában. Elköltözött korán, ifju élete legszebb korszakában, alig pár napi súlyos szenvedés után. Nem tudta közöttünk marasztalni sem a fenséges szülők háttárlan szeretete, sem az orvosok tudománya, sem pedig az ifjuság életereje. Meghalt, s a kihűlt ifjuság tragikumát együtt siratja a fenséges szülőkkel egy egész nemzet, egy egész ország, mely együtt vesztette el benne egyik leghivebb, legmagyarabb, legnemesebb és legdaliásabb fiát.

Mert László főherceg egészen magyar volt; itt született, itt nevelkedett, azután pedig itt felelt ki délezegegyénisége is szemeink előtt; láttuk mint bontja ki erős tehetsége biztos szárnyait s mint emelkedik ki lassan alakja, hogy nagyobb legyen a többinél és itt a magyar földön vált meg ifju életétől is, melytől oly sokat várt fejedelmi családjá és országa egyaránt!

Királyi sarjadék volt, s a nemzet egy évezred óta monarchikus. A legmagyarabb főherceg szemfénve volt. Atyja, anyja, családjá itt él közöttünk, ismerjük őket, mint egymást és szeretjük őket, mint vért a mi vérünkben és mint a legigazabbakat és legjobbakat a magunk fajtájából.

Egy gyermekifju halt meg váratlanul; csillaghullás volt, minőt esténként mutogat a szeptemberi ég; virág hervadt

el hirtelen, miként számtalan hasonló ebben a szomorú évszakban; de ezt az egyet nem adtuk volna százszor annyira hasonlóért, sem a földnek, sem az égnek, mert ez a gyermekifju országunk reménye, nemzetünk szemfénve volt.

Rá nézett az eszményi hivatás folytatása, melyben a nagyatyja uttörő, az atya építő munkát végzett. Évszázadok története más folyást vehet vala a múltban, ha a főhercegek között szívre, lélekre magyarok vannak, a kik ott nemzeti fejlődésünk törvényeit képviselni, érdekeit értelmezni, törekvéseit szorgalmazni tudják. S ez a gyermekifju így hivatásra termett. Harmadik öltőt jelentett a Habsburgok magyar nemzetségében. Jőkor megtanult velünk érezni, hogy egykor érettünk gondolkodhassék és cselekedhessék magas hatáskörében.

Egy fiatal halott mindig anakronizmus a szívnek, s az érte való szomorúságot felfogni és érezni tudja minden ember. A hány atya és anya van, e sirbolt előtt lehajtott fővel hódol a szent fajdalomnak, a melyet most a szigorú gondviselés József főhercegre s fenséges ne-jére mért. E veszteség híre bejárja a nagy világot s minden földről, minden fedél alól egyaránt igaz részvéttel tér meg hozzájuk.

A sors másodszor méri nemzetünkre, rövid idő alatt, kemény csapását s a magyar nép másodszor ölt gyászt fiatal halottért. Rudolf trónörökös után el kellett temetni László főherceget is.

TÁRGZA.

Az anyja.

Vannak idők az ember életében, melyeket a higgadt ész talán nem tartana valami nagyon hasznosknak, életünk ezéjait előkészítőknak, mégis kegyelettel, fájó érzéssel gondolunk vissza rájuk, sajnáljuk, hogy elmúltak.

Mikor még azon körben élünk, mely, miként hideg decemberben a barátságos kandalló melege, szeretetével vesz körül, mely az első hó módjára tiszta fehér lepellel takarva el mindent, kibáinkat láthatatlanná teszi s meleg napsugárként jóságos dédelgetéssel, mint az a kimagasló tárgyról leolvasztja a havat, úgy iparkodik jó tulajdonainkat napvilágra hozni, akkor, mint a esemete, mit a kérésztámogató kötelekeivel körül ölel, igazán boldognak nevezhetjük magunkat s ezen kör megsemmisültét méltán fálalhatjuk.

A szülői kör így véd és gondoz mindenha.

Az emberiség történetében nincs eset, hogy a szülő gyermekét ne őrizte volna, mint a szemfényét, ne törekedett volna őt mások előtt megkülönböztetni.

Ha azt valami baj érte, ne iparkodott volna azt

lehetőleg menteni, azon volt mindig, hogy szívéből-lelkéből a szuró töviset kihuzza, a szorécsatlenséget róla elfordítsa; az égő fullánk sajgását, szívének fájdalmát lágy, vigasztaló szavakkal enyhítette, sőt azt saját önfeláldozásával is jóvátette.

Itt-ott akadt néha ugyan olyan szülő is, ki a mammon utáni buzgalmában vagy önző húsága miatt gyermekét gondosságából kizárta, magára hagyta, az, mint a fehér holló unikum a maga nemében, s az élethistória kódexében azt még a legelső állati ösztönt is nélkülöző lények sorába számítják.

Különösen az anyai szeretetnek hány megrendítő példájával találkozunk ókortól napjainkig?

Végtelenül lehetne ezt illusztrálni, de ez a Grachusok anyjától korunkig nagyon ismeretes és annyiszor volt leírva, elbeszélve, hogy ezzel csak ismétlésekbe keverednénk.

Ki egy valódi, önfeláldozó, gyermekét lángolón szerető, igazán jó anyát kíván megismerni, ki előtt nincs oly embertől legyőzhetetlennek tartott nehézség, mit gyermekéért ezéjainak utjából a legnagyobb könnyűséggel el ne hárítva, az olvassa el a szokott ragyogó tollal írt „Politikai divatok” ezimű regényét Jókainak, s meggyőződhetik arról, hogy állításaink nem túlzottak.

Egy esetet beszélünk el tapasztalatainkból, mely ugyan igen halványon fogja rajzolni az anya-

szerepetet, de, habár gyengén, de mégis kitünteti annak megmérhetlen nagyságát.

A vadregényes kárpátok tövében sűrű fák árnyában, mintegy odalapulva rejtőzött egy kis faluska.

A kis helyiség roppant erdőkoszorúza hegyek megett olyan volt azokról nézve barna fedelű kis templomával s körüle csoportosult apró házikaival mint a kotló, mely a keringő héjja elől esírköivel ereszt alá huzódik.

Az egyszerű emberek, kik a zöld fák között fehérő házaclakban laktak, mind szegény földmíves, jámbor, istenfélő nép volt, a templomuk tornyán égfelé mutató keresztre nemével az áhitatnak tekintettek, mert jól tudták, hogy nyomorúságaik, bajaik, miket életükben szenvedniök, tűrniök kell, majd egykor az égből fog illőleg megjutalmaztatni.

Istennek tetsző életet folytattak; nem hallott köztük senki káromkodást; ha az asszonyok egymással néha feleseltek, a férfiak menten lecsitították; dében, este a kis harang megkondulására bárhol is levették főzevalójukat s buzgó Istenséghez fohászkodtak. Vasár- és ünnepnapokon nehéz hetimunkájukat otthon pihenték ki s ilyenkor a templomot ki nem kerülte egy is, ki nem volt beteg.

(Vége köv.)

Nyilvánuljon a magyar nemzet érzelmeinek összhangja e nagy veszteség fölött oly erővel, oly arányokban, mely egy nagy nemzet szeretetéhez, hálájához és pietásához méltó!

Fővárosi levél.

Budapest, 1895. szeptember hó.

Szent Mihály hava ragyogó ábrázattal tartotta meg székfoglalóját. Egész nap enyhe, pajzán napfény mosolyog le a tiszta égből, kellemes, széppé téve a napokat. A nyaralásról hazatért ifjú diákok, kurtarúhas bakfisok örömmel üdvözlnek a kazár napsugarakat, melyek oly érzelmeket öbresztenek szívecskéikben, mint a kezdődő tavaszkor.

No, a szeptember nem csinál ugyan tavaszt, de azért mégis meg vannak neki az ő külön fejskéi.

Az utcásarki hirdetési oszlopokon jelennek meg ezek a fejskék nagy piros plakátok alakjában:

„Iskolai könyvek és tanszerek kaphatók
Terebélyes Ádám
könyvkereskedésében.”

Ezek a fejskék nem jelentenek tavaszt, hanem előhírnökei a kezdődő iskolai tanévnek.

Ez az iskolai tanév alkalmasint rosszul kezdődik, ha tekintetbe vesszük azt a sok éretlen verset, melylyel a hazakerült diákok elárasztják a redakciókat.

„Ha a szived levélpapír, ó Berta!

Bár lehetne az enyém meg koporta.”

Igy zöngicsólnak a mi fiatal diákjaink. — Oh, ne kárhozzuk azért őket, még nagy államférfiak lehetnek belőlük. Wekerle exminiszterelnök is nagyon komisz verseket írkált diákkorában.

Az egyetem előtt is nagy mozgolódás észlelhető. Megjötték a jogászok s nemsokára olyan korteskedés kezdődik az egyetem falai között, melyhez egy nyitai választás valóságos kismiska.

Az egyetemi választások után ismét minden a régi kerékvágásba zökken s a fiatal Bukovnyák a földgolyóbist a biliárdgolyókról fogják tanulmányozni.

A tanév kezdetével a színházi évad is kezdetét vette. A népszínházban változatos műsorral folynak az előadások, — hálás publikum előtt. No, igen, azért a pótya-jegyért hálálkodnak, melyet a népszínház titkára, Nemes juttat nekik.

A népszínház előtt esténként egész népesödület feketélik. Pótya-jegyre várakozó talmi riporterok, fiatal kórista leányok, színészek, színésznők állnak ott csoportokban s vitatják a nap legújabb eseményeit. Közbe-közbe néha belekurjant egy lisztes pékain:

— Tessék, tessék! friss Csombor perecz!

Odakiált neki valami szurkosképű susztergyerek:

— De hiszen az már Takács Zoltán kezén van!

Fején találta a szöveget... Biz' Isten ügyes kölyök!

Reim Lajos.

Levél a Szerkesztőhöz.

Kézdivásárhely, 1895. szept. 9.

Hogyha szabad Jámor Están uramnak, Czérna szabónak s minden rendű és rangú s különböző nemű levő rendes és rendetlen munkatársának elmondani e lap hasábjain, miket maguk vagy mások részére szükségesnek tartanak elmondani, legyen szabad nekem is egyik-másik kérdéshez hozzászólni, hisz a vidéki lap úgy is csak arra való, hogy minden írástudó-ember néhanapján egy-egy cikkelyben tanúságot tegyen arról, hogy neki is vannak eszméi. S mi ennek természetes következménye? Hát az, hogy mivel sokkal több az eszme, mint egy vidéki lap befogadó képessége, az én eszméimet, miket februárban termelt agyam, majd májusban fogják olvasni a mi nyájas olvasóink. Hanem az mindegy, én nem vagyok ambíciózus r. l. v. egy

is rendes levelező, ki megköveteli, hogy szellemi termékeit mindig a legeslegközelebbi szám hozza, hanem vagyok egy diletáns író, ki nem tart igényt a r. l.-i méltóságra s nem követel semmit, még azt sem, hogy cikkét elolvassák, hanem megelőgszik azzal, ha forrongó eszméin tudhatott s általában nem csinál abból sem semmit, ha majd csak az uborka-évad idején lát is esikkelye napvilágot.

Ennyi, azt hiszem, előszörnek bőségesen elegendő. Most, ha úgy tetszik, rátérek a dolog vélelőjére. Először is ahoz szöveg, mihez a világon legkevésbé értek: a politikához. Az igaz, hogy minden haszon nélkül való időrabló foglalkozás a politizálás, de mivel nekem időm van bővön, egy pár órát szívesen áldozatul hozok a közjóért s vizasztal az a tudat, hogy a minék megírásához nekem talán egy fél nap kell, azt a tisztelt olvasó 5 perc alatt elolvashatja. E szerint csak magamat lopom meg, de a közönség idejét nem lopom el s így ezen eszelekvényben bünrészes nem vagyok. Hát bizony a politika! Olyan az mint a tenger, mely sima és csendes, míg a vihar ki nem tör, de ha az orkán végig seper rajta, romból és pusztit. Eppen így a politizálás is igen ártatlan dolog, míg jókedvű polárazás között folyik, de ha a szenvedélyek lángja felgyull, borzasztó tud lenni. Ha azok az igen tisztességes és jámbor szereszmók, ugymint: ázó, kapa, vasvilla stb., melyek egy jámbor földműves kezében valódi ézeljüket szolgálják, véletlenül egy nekibőszült politikus földműves kezébe kerülnek, olyan politikai argumentumokká válnak, melyeknek használatát az is megbánja, a ki alkalmazta s az is, a ki ellen alkalmazták. A politizálás tehát lehet ártatlan dolog, de lehet veszélyes, ha van, a ki a szenvedély tüzeit felszítja. Gyakran tanulmányoztam népünköt választások idején s mindig bámultam, hogy ez a híres értelmes székely, melynek egyáltalában nem természete valami elvont dologért tulságosan lelkesülni, mennyire fel tud hevülni a politikáért. Józan eszé megsguja neki, hogy amit a körtekek beszélnek, az nem lehet igaz, mert adóeltörés, földfelszántás s több efféle ígérek mind megannyi ámitások, hanem azért jól esik az ő füleinek hallgatni ezen szép ígéket és egy olyan dologért, mit ők maguk sem hisznek, képesek nem csak lelkesülni, hanem ha kell vért is ontani. Jól tudják azt, hogy a választások alkalmával hangoztatott fényes ígérek közül soha egy sem teljesedett be, a választások elmúlnak, de a világ folyása marad ugyanaz, a nagyságos képviselő urak felmennek a fővárosba, ők pedig lenn maradnak s a „jobb világot” nem odafönn a törvényhozó urak, hanem maguk a szorgalmasan dolgozó munkások hozhatják létre, de azért mégis olyan jól esik a füleknek élő szavakban hallani azon kedves dolgokat, miket az ember csak álmában vagy képzeletében szokott látni.

(Vége köv.)

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LXXXIV.

Téns Szerkesztő Ur!

Bizony sok mindenféle történet az nagy világban, miótától fogva nem igen irogatok becses újságlapjában. Azon kívül, hogy az nap sokszor megfordult az maga uttyán*) sok minden kifordult, befordult és felfordult. Míg példának okáért az egész nyár esupa felfordulás volt, annyé különös történet, hogy az emberi keresettség szere számát se tudgya. Minekutánna pedéglén én ezen dögökről még nem montam el becses nézetemet, ha későskén es, de hezszázolok, nehogy valami letteféleképpen miánam az világ kerek megakadgyon, met bizony könnyen megeshetik, hogy az világ megbiesakolja magát s addig nem csinál semmit, míg nem hallja előbb az én szózatomat. Hát először es az történet, hogy gorof Zichy Jenő visszajött utjából. Magyar nem tanált s nem hozott, de hagyhatott. Továbbá egy elkieseredett magyar kapja magát s lefűlé egy zsidó bankárt. Nohát e mián az érdemes zsidó náezióban nem történet fogyatkozás, met mivelhogy Móricz zsidó felesége nagy örömben, hogy az pó-

gári házasság elkövetkedzett — íkret szűlt. Egy zsidó hejett tehát kettő lett. Én különben ugy sajtem következtetni, hogy ha Móricz zsidó így iparkodik, mahónap nem leszen az zsidó kalendáriumban elegendő név, az sok zsidó prunkuj számára.

Továbbá az es megtörtént, hogy elfogták az híres „poszt-kisztili” tolvaját. Ennek az tolvajnak becsületes neve Csombor s úgy dukálna, hogy az társát mán Gyömbérnek híjják, met mivelhogy ez a két név az töltött-káposzta gyanántjában együtt jár, de hát nem úgy híjják. Az a híres tolvaj csak eppeg addig ült a dutyiban, míg az vizsgáló-bíróval egymásnak auferollhatták magikot s osztán elboesátották, met mivelhogy az dolog vénebb lévén 5 esztendősnél — elévült. Mondok erre Móricz zsidónak, hogy no látod-e rossz héber, ha mán egy fertáj milliós lopás el tudott évülni 5 esztendők alatt, hogyno évült vóna el az én 11 esztendőm kontóm, azét kérlek, vedd azt a klajbászt s töröld ki az nevet met az kontóskönyvből, met különben én töröllek ki az élok sorából!

Ezekon kívül még történet egyéb es. Hát valaki egy levélkét küdött az legesleggazdagabb zsidónak az Roecsildnak. Ebben az kús levélkében nem vót sem pénz, sem barátság, sem szerelmeskedés, hanem vót valami ojan ördögös matéria, mej, ha bántják, széjjel veti magát. Mog es eszelekedte s ki verte annak az szogény hébernek az szemit, az ki gazdája hejett az levelet felbontotta. Erre én aszondom, hogy sajnálom az hébert, de az os igaz, hogy nem ökeme az első ama náezióból, az ki „szemtelen”.

Egyébaránt erőst várjuk a pógári házasságot s közbe-közbe kántor komámval iszogatunk egy-egy cseppet.

Kárbahágo, 1895. szept. 8.

Maradtam
tisztelvel becsütelvel
Jámor Están
egyházfi.

Irodalom.

— Milleniumi történet. Az „Athenaeum” r. társulat kiadásában megjelenő „A magyar nemzet története” című tizkötetes nagy munkának (milleniumi kiadás) harmadik kötetéből jelent meg a 36. és 37. füzet, melyekben Pór Antal folytatja „Az Anjou-k kora” nagyszabású monográfiáját, Károly Róbert király család viszonyainak és utolsó éveinek valamint az akkori belső állapotok ismertetését befejezve, áttér „A nápolyi hadjáratok korára” (harmadik könyv). A magyar dicsőség fénykorának ezt a nevezetes korszakát a kitűnő tollú szerző a következő fejezetekre osztja fel: I. Lajos király uralkodása első évei. II. Endre meggyilkoltatása. Zára veszedelme. III. Az első nápolyi hadjárat. Mint diszes műmellékletek vannak a füzetekhez csatolva: „A nápolyi Szent-Januárius templom főkapujának” sikerült fénynyomata; a „Liber de septem signis” című kéziratból „Zsigmond császár mint nap” című allegoria; továbbá „Mária királyné kettős pesétjének” hasonmása aranyozott színen és „Az ascheni székesegyház” sikerült távlati képe diszes fametszetben. A számos szöveggép közül ki kell emelnünk a következőket: „Róbert király siremléke” a nápolyi Santa-Chiara templomban; „Róma középkori képe” Benozzo Gozzoli falfestménye után; „Johanna királyné” Giotto falfestménye után; „Az udi-nei városháza” stb. Az egyes füzet ára 30 frt. Előfizetés negyedévre (12 füzet) 3 frt 60 kr. Félévre (24 füzet) 7 frt 20 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben. Az előfizetők minden szombatn egy-egy füzetet kapnak.

— A Szalay Baróti „Magyar Nemzet Története” című műből most jelent meg a 21. füzet, mely az Anjouk korát tárgyalja. E füzetben folytatódik Nagy Lajos királyunk dicső uralkodásának története leírása. A füzet képei a következők: Nagy Lajos legyőzi a törököket, s felajánlja a máriacelli képet. Relihkép a máriacelli templom portáléja fölött Endre sirtáblája. Johanna királyné ezüst pénze. Nagy Lajos király tornaöltözete. István herezeg pesétje, Zára ostroma Nagy Lajos arany pénze. Nagy Lajos király első nagy pesétjének előlapja. Nagy Lajos király második pesétjének hátlapja. Nagy Lajos bevonul Zárába Olasz gálya a XIV. százából, Szt. Simon ezüst koporsója.

*) Talán a föld fordult

Szerk.

Levelezés.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Kérem sziveskedjék alábbi soroknak igen becses lapjában helyet adni.

Legszebbségek a szenvedő emberiség érdekét szíven hordani. Legszebbségek, ha jóban azok állanak példaképpen előttünk, kiket a szeretet, feltétlen tisztelt környezet. Ezek példája annál inkább hat, mert tudjuk, hogy csak jó szívük sugallatát követik, midőn a jóért, szépért és nemesért lelkesülnek. Ily két férfi, kit Háromszékvármegyében mindenki ismer, eljárását akarom megismertetni, hogy a példa hatása alatt hasonló jó események további jó talajra találjanak. Ezen férfiak egyike a vármegye felvirágzását soha szem elől nem tévesztő, szeretett főispánunk, Méltóságos Pótsa József ur, a másik az orbai-járásnak édes atyja, Hollaky Attila főszolgabíró ur. A főispán ur ő méltósága a kovásznai fürdő részvénytársaság elnöke a részvényei után járó osztalékot és elnöki minőségben járó jutalékát összesen 21 frt 20 krt., a kovásznai létesítendő kórház javára ajándékozta. Hollaky Attila ur, a fürdő r.-társaság alelnöke, mint kezdeményezője ezen eseménynek, havonta is járul bizonyos összeggel a nemes cél megvalósításához, de azért jutalékát is 18. frt 20 krt., ezen alap növelésére ajándékozta.

Mindkét férfi eljárása olyan, hogy díszre nem szorul, csak azon kívánságnak adhatunk kifejezést, hogy a jó Isten adjon sok ilyen férfit a vármegyének s akkor felvirágzása biztosítva lesz. Éljenek!

Tekintetes Szerkesztő Urnak

Kovácsn, 1895. szeptember 8-án,

alázatos szolgálója:
Dr. Zentai Dániel
vezérigazgató.

Ujdonságok.

Kinevezés és áthelyezések. Ő felsége a király legfelsőbb elhatározásával Tomiesics György ezredesnek, a brassói 24. honvéd gyalogezred parancsnokának a közös hadseregbe való áthelyezését elrendelni és ez alkalommal őt a főherczeg Károly István nevet viselő 8. gyalogezred parancsnokává legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott. A honvédelmi miniszter rendeletét folytán Silberberg Mór I. oszt. százados, a szatmár németi 12. honv. gyalogezredtől; Tóth Tivadar főhadnagy a pécsi 19. honv. gyalogezredtől a brassói 24. honv. gyalogezredhez áthelyeztettek.

László főherczeg tragikus haláláról vasárnap a korai reggeli órákban értesült a közdiváshelyi közönség és ez a szomorú hír mély benyomást keltett mindenfelé. A középületekre a gyászlobogókat kitűzték s minden arcon ott volt látható az igazi mély megilletődés s minden igaz magyar szív őszinte fájdalommal adózok a legmagyarabb főherczegi sarj áldott emlékének.

Időjárásunk még ugyan elég meleg s nappal nyári, de az éjszakák nagyon hűvösök. Kedden éjjel hóharmat volt. Minden jel odamutat, hogy daczára a múlt héten uralkodott kanikulai melegeknek, itt van az ősz.

Esküvők. Kettős menyegző lesz f. hó 15-én K.-Vásárhelyt. Nagy S. Pál ifjú kereskedő Szőcs Károlin kisasszonynak, Nagy György mészáros Kovács Róza kisasszonynak fog e napon örök hűséget esküdni. Áldást kívánunk e házasságokra.

A közdiváshelyi népzenekar f. hó 7-én este az „Unió” kertben hangversenyt, illetve zeneestélyt rendezett. Este 8–10 órák között egy néhány érdeklő gyülekezni, s így azt vélhetni, hogy az estély nem sikerült. Valóban nem érthető a közönség közönyösségét. Egy jól szervezett zenakarral birunk, valahányszor zeneestélyt rendez, mindig a közönség indifferenciájával kénytelen küzdeni. Pedig megérdemli nem csak az anyagi támogatást, hanem az erkölcsi elismerést is. Hogyan várhatjuk, hogy haladjon, tökéletesítse magát, ha magassabb zenei képzésre szükséges támogatásban nem részesítjük. Ha idegen zenekar jön, akkor csak úgy tudul a közönség oda, s hányja a pénzt nekik,

melyet szépen el is visznek, s ime a mienket — pedig van olyan mint az idegen — elhanyagoljuk. Érdeklődünk a miénk iránt, s adandó alkalommal hallgassuk meg a mi zenészeinket is. Műbarát.

Kossuth-utca. A Kossuth-utca járdájának kövezése, — annak egyik felében — valahára befejezést nyert. Hanem elmondhatni erre is: „adtál Uram esőt, de nincs köszönet benne.” Nem volt a kérdés úgy megoldva, mint kellett volna. A különben is magas utczát, illetve a járókat nem felemelni, hanem még lejjebb szállítani kellett volna; s a vizesést nem a városba be, hanem kifelé kell vala irányítani. E föllemelés által az történt, hogy a járó során lakók mintegy be vannak rekesztve a magas járóval s az udvaron összegyűlemlett víz, mely eddig elé az utczára folyhatott, visszavetített az udvarra. Egyik felén az utczának a járó maradt a régi állapotjában. Az eső s hóvíz most mind ezen oldalra siet, s így a „köszönet el fog maradni.” Egy flaszterező képzettségére bizni egy fontosabb városi utca kövezésének tervezetét, merész gondolat. Elmondhatni itt is: „parva sapientia regitur mundus.” Kossuth-utczai.

Meghívó a Háromszékmegyei k. jegyzők Egyletének S.-Szent-Györgyén, 1895. szeptember 20-án, d. e. fél 11 órákor, a megyeháza tanácstermében tartandó rendkívüli közgyűlésére. A rendes tagokon kívül az összes állami anyakönyvvezetők is meghívottnak. Tárgysorozat: 1. Az állami anyakönyvvezetésre kiadott utasítások keretén belül egyöntetű eljárásra megállapodás. 2. 4040 — 95 alapsáni szám alatt a jegyzői fizetések felemelése tárgyában az egyet lefelebbezésére leadott 13258 — 95 sz. belügyministeri magas rendelet. 3. Bernstein Mór könyvkereskedő ajánlata irodai szükségletek beszerzésére. 4. A választmányi előterjesztései. A közgyűlést megelőzőleg d. e. 7 órákor választmányi ülés tartására a választmányi tagokat tisztelettel meghívjuk. Léczfalván, 1895. szeptember 6-án, Csiki Lázár, elnök. Keresztes Ede, titkár.

Tűz. Dálnokban mult kedden Kozma László eszűre a gőzeséplőgéptől meggyult. Az óriási szélvész a lángokat hihetetlen gyorsasággal szította és hordotta tovább, úgy, hogy alig pár perc alatt az egész környék lángokban állott. Rövid idő alatt 24 gazdának 25 épülete lett a lángok martalékává. A kár 1400 frtra rug.

A „Bálványoson” fölépült szénsavgyár igazgatója, ki azt véli, hogy valahol Csaszlauban van most is, elég szemérmetlen eljárást tanusít, mikor itt a székelő földön: „Direction der Baron Aporschen Kohlensäure Werke” czim alatt levelez még e vidéken is mindenki, ki vele üzleti összeköttetésben áll. Ügyvéde részére „Volmachtot” állít ki; „Rechnungot” küldöz vevőinek; a gyár ecégét mindenütt: „Direction der Baron Aporschen Kohlensäure Werke” jegyzi alá, sőt német czimzésekkel él akkor is, midőn a kir. bíróságok figyelmébe ajánlja a Bálványos fürdőt. Hogy ilyesmit merészel elkövetni a Székelyföldön egy ide szakadt germán, megis több a soknál! Schamen Sie sich Herr H—r! Egy székelő.

Szállítás a hadsereg részére. A nagyszebeni cs. kir. hadtest intendatúrája — értesítés szerint — a katonai ellátási raktárak részére vásárol és pedig: A nagyszebeni raktár részére 7.600 métermázsa rozst, és 17.600 métermázsa zabot; a gyulafehérvári részére 4.000 métermázsa rozst és 1.300 métermázsa zabot; a kolozsvári részére 7.700 métermázsa rozst és 4.600 métermázsa zabot és a brassói részére 5.200 métermázsa rozst. Az 50 krajczáros bélyeggel ellátott ajánlatok folyó 1895. évi szeptember hó 16-án délelőtti 11 óráig a fentemlített hadtest parancsnokságához benyújtandók. A szállítási feltételek a marosvásárhelyi kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők.

Szerencsétlenség. A eséplőgépek körüli könnyelmű eljárás és gondatlanság nap-nap után szedi áldozatait. Nem használ a hatóságok lelkiismeretes ellenőrzése, figyelmeztetése, az emberek az ujjakkor vívmányaival szemben véghetetlen könnyelműséggel és számban nem vevéssel járnak el, pedig tudják, hogy az azok körüli forgatásuk közben a nyomorúság és a halál leselkedik rájuk. Hány és hány esetet hoznak a lapok minden nap az ilyen vigyázatlanságokról, de ezek épúgy nem használnak, mint a hatóságok szigorú rendeletei. Folyó hó 7-én is, Várhegyen egy tót napszámos, Králik Mihály 26 éves, nyitramegyei fiatal ember életével

lakolt könnyelműségért. A czukorgyár gazdaságában csépett Joós Mihály 2 gőzgépe, s midőn az egyik gép jelt adott a frustokra, a másik gép munkái is azt hitték, hogy az nekik is szól s abban hagyva a munkát, rohantak étkezni. Nevezett a kévo-hányással volt elfoglalva és midőn a jelt meghallotta a csürsodor felső fájáról leugrott a gép etető asztalára, oly szerencsétlenül, hogy mindkét lába a dobba került, mely csaknem a czom tövéig posztorjává törte, de ez életét nem oltotta ki. Az első orvosi segélyt Dr. Barabás Albert körorvos nyújtotta s a kötözéseket elvégezve, nagy figyelemmel szekerre tették, hogy a megyei kórházba szállítsák, de utközben a véghetetlen fájdalom kioltotta életét.

Köszönetnyilvánítás. A K.-Vásárhelyt szünidőző tanuló ifjuság 1895. aug. 17-én „Szegény tanulókat segélyező alapja” javára rendezett táncmulatság alkalmával felülfizetéskép befolyt 136 frt 55 kr. Minthogy erről részletes névsor o lapban térszűke miatt nem közölhetők, fogadják mindnyájan a nemes cél érdekében felülfizetők a tanuló ifjuság hálás köszönetét. Az elnökség.

Védekezzünk a gabonaüsözg ellen.

Országszerte nagy károkat okoz a gabonaüsözg s az ellen csak a vetőmagnak kellő csávázásával lehet védekezni. Lapunk mai számában Schönbeck Imre hirdeti a gabonaüsözg ellen biztosan ható magcsávázóját, mit a gazdaközönség figyelmébe különösen most, az őszi vetés idején, e helyen is ajánlunk.

A próságok.

Nem tehet róla.

Vendég. Ez a velőpecsenye nagyon kicsiny.
Pincér. Nem tehetek róla, hogy az a borjú olyan korlázt agyu volt.

Művész.

Bíró. Ön hamis nevet mondott be a rendőrségnél...

Betörő. Kérem az álnévemet...

Bíró. Csak művészek élhetnek álnévv.

Betörő. A szakmában én is művész vagyok.

Hirdetések.

Hamisított fekete selyem. Égessünk el egy kis mintát a venni szándékoló selyemből s a hamisítás rögtön kiderül. Mert, míg a valódi s jól festett selyem az elégetésnél nyomban összepödörödik és csakhamar kiálszik, maga után csak egy barna hamut hagyván, addig a hamisított selyem (mely záros színű, szalonnás lesz és könnyen törik) lassan tovább ég (minthogy rostszálai a festőanyagot telítetten tovább izzanak) és sőt még barna hamut hagy maga után, mely valódi selyem módjára soha össze nem pödörödik, csak meggörbül. Ha a valódi selyem hamuját összenyomjuk, elporzik, a hamisítványé nem. — **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) **selyemgyára** Zürichben, házhoz szállítva, postabéres vámentesen szívesen küld bárkinek is mintákat, akár egyes öltönyökre való, akár egész végeken levő valódi selyem szövetéből. Svájcba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven irt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Háromszékvármegye alispánjától.

Sz. 16177—1895.

Árlejtési hirdetmény.

A közdiváshelyi honvédségi kisgyakorlótérre egy fűthető sátor, kocsiszín, kut és mellék helyiség újból építése 11371 frt 55 kr. összeg erejéig engedélyeztetvén,

mely munkálatok fogantatásának biztosítása céljából az 1895-ik évi szeptember hó 21-ik napjának délelőtti 10 órájára, az alispáni hivatalos helyiségében tartandó zárt ajánlati verseny tárgyalást hirdetek.

A versenyezni ohajtok felhívatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5 százaléknyi bálnatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat, melyben az elenge-

dett százalék számmal és betűvel világosan megjelölendő, kitűzött nap délelőtti 9 óráig a vármegye pénztárához annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni. — A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki mivelet és részletes feltételek, a vármegyei jegyzői irodában, a rendes hivatalos órák alatt naponként megtekinthetők.

S.-Szentgyörgyön, 1895. évi aug. hó 27-én.

(122.) 1—3.

Tompa Miklós,
alispán.

NYÁGAI JÁNOS

SZIGYÁRTÓ (RIEMER — CURERAR)

BRASSÓ, Kapu-utca (Purzengasse) 34.

Készít és raktáron tart mindennemű lőszerszármakat, lovagló-, istálló-felszereléseket, utazási cikketeket, koffereket, kézi-táskákat, dohány-, szivar- és pénztárcákat.

Raktáron tart mindennemű lóokrózókat, takarókat, izzasztókat, selyem szalagokat, homlok-szíjakat rózsákkal, ló- és koezi-kefék, lőtisztító-keztük, vakarók, özbőrök, szivacsok és lófésűket, mindennemű czin-, acél- és fényezett zablák, eb-, lovagló- és hajtó-ostorokat, legfinomabb bőr-lak, bőrkendő és nyereg-szappant.

→ Kaphatók és becsérélhetők viselt lőszerszármak. ←

Javítások gyorsan a legolcsóbb áron eszközöltnak.

Megrendeléseket a legesimább kivitelben készít.

123. 1—4

HANKÓ ÉS HORGÁSZ

ÁSVÁNYVIZEK.

„Hankó“ megfelel a Karlsbadi híres vizeknek s bátran nevezhető magyar Karlsbadinak. Ennek használatára mindenféle gyomor-bélbaj és aranyeres bántalmak biztosan gyógyulnak.

„Horgász“ összetétele ugyanaz, mint a világhírű Gleichenbergi. Kitűnő hatása fényesen bebizonyult gége-, tüdőbajoknál és enyhébb gyomorbajoknál. A „Horgász“ viz mint kitűnő borviz borral is igen jól élvezhető. Ennek élvezete mellett hosszabb mulatság után is kellemetlen érzése, főfájása nincs az embernek.

KIZÁRÓLAGOS FŐRAKTÁR:

Ifj. Jancsó Mózes

nyomdatulajdonosnál

Kézdi-Vásárhelyt.

BIZTOS SZER A GABONA ÜSZÖG ELLEN.

1 csomag 50 dka, elég 300 liter gabona becsávázására, ára 28 kr. Használati utasítással kapható a készítőnél:

SCHÖNBECK IMRÉNÉL

Esztergomban, Budautca 531. sz.

10 csomag vételnél posta utánvétellel bérmentve. — Ismét eladók megfelelő jutalekban (Rabatt) részesülnek.

A több oldalról érkezett hasonértelmű nyilatkozatok egyike:

T. Schönbeck Imre urnak Esztergomban.

Az öntől vásárolt „Biztos szer a gabona üszög ellen“ kitűnő szer — Az idei buzámban éppen semmi üszög sincs, daczára annak, hogy üszögös buzát vetettem el. — Ezen szer a gazdákra igen nagy jótétemény, miért is jó volna ezen szert másoknak is ajánlani.

Részemről fogadja az üszög elleni szeréért legmélyebb hálás köszönetemet.

Kiváló tisztelettel

Dágh, 1882. július 14-én

alázatos szolgálja

NIZSNYÁNSZKY JÁNOS,
plebános.

121. 1—1

HIRDETÉSEK

e lap kiadóhivatalában
olcsó áron
felvétetnek.

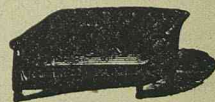
SCHISSER PÁL

első nagy kárpitos-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legsolidabban munkáltruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok faragotttömören hajlitott faszékek, és függönytartók, tükörök, toilett-asztalok, lószőr és tengerifü matrácok, gyermekmekcsik és sodronyágybetétek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 forint.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

(111)10—20.)